

HALBUKİ

Nə olsun çaylar dolub, çaylar dolub nə olsun,
Halbuki, meşə solub, meşə solub halbuki.
Nə olsun el dərdlidir, el dərdlidir nə olsun,
Halbuki, azad olub, azad olub halbuki.

Nə olsun qabda aş var, qabda aş var nə olsun,
Halbuki, gözdə yaş var, gözdə yaş var, halbuki,
Nə olsun yol hamardır, yol hamardır nə olsun,
Halbuki, yolda daş var, yolda daş var halbuki.

Nə olsun gün saçır nur, gün saçır nur nə olsun,
Halbuki, qanım donur, qanım donur halbuki.
Nə olsun göz doymayıb, göz doymayıb nə olsun,
Halbuki, ömür sönür, ömür sönür halbuki.

VƏ LAKİN

Bu dünyada sevinc də var,
Və lakin - kədərlə birgə.
Səadət - bağırı badaşdı,
Qəzavü-qədərlə birgə.

Bu dünyada qızılgül var,
Və lakin - tikanla birgə.
Bülbül aşiq timsalidi,
Köksündəki qanla birgə.

Aydın səma, göy üzü var,
Və lakin - dumanla birgə.
Ümid dolu ürək də var,
Nigaran - gümanla birgə.

Bir də övlad fərəhi var,
Və lakin - dərdiylə birgə.
Hələ biçilməmiş - zəmi,
Dolu yağan göylə birgə.

Həyat da var dadlı, şirin,
Və lakin - ölümlə birgə.
Çox acı sözlərim də var,
Çox şirin dilimlə birgə.

Bu dünya bütövdür - guya,
Və lakin - kəsirlə birgə.
Kor-koranə ömür sürür,
İnsan min bir sirlə birgə.

Tarix qələmlə yazılıb,
Və lakin - qılıncla birgə.
Dua, alqış ərşə dirək,
Qarğışla, qaxınca birgə.

Quru, torpaq adalar var,
Və lakin - dənizlə birgə.
Tərpənmir, amma fırlanır,
Dünya - bəndənizlə birgə.

Azadlığa da çıxmışiq,
Və lakin - izlə birgə.
Sən azadsan - azad olsa
Özünlə, sözünlə birgə.

YALNIZ QOCALANDA BİLİRSƏN BUNU

Qocalıq özü bir sirri-xudadır,
Yalnız qocalanda bilirsən bunu.
Ömrə yamaq olan dərdi-bəladır,
Yalnız qocalanda bilirsən bunu.

Sən istər-istəməz nimdəş olursan,
Sən dönüb qocaman dam-daş olursan,
Sənə söz deyirlər, sən daş olursan,
Yalnız qocalanda bilirsən bunu.

Yerişin səngiyir, səsin yumşalır,
Çiyinə atırlar ağır yun şalı.
Yaşın istəyinlə heç uyuşmayır,
Yalnız qocalanda bilirsən bunu.

Zəifləyib gözün, korşalıb beynin.
Güllər açılsa da açılmır əynin.
Özündən də əvvəl qocalıb əynin,
Yalnız qocalanda bilirsən bunu.

Ayaq ayaq üstə durmaq istəmir,
Əl nə istəyirsə, barmaq istəmir,
Qış düşüb, bu oyun yarmaq istəmir,
Yalnız qocalanda bilirsən bunu.

Söhbətin tutmayır yaxın kəs ilə,
Hərədbir “burdayam” - deyib səs elə!
Sənə təsəlli üçün nəvən bəs eylər,
Yalnız qocalanda bilirsən bunu.

Yanında dursa da baxmaz gözələ,
Yaxşı deyil, axı gören söz elər.
Heç nə bacarmırsan, bəri göz elə,
Yalnız qocalanda bilirsən bunu.

Üzün xal-xal səpər, dərin büzüşər,
Çaşıb söz deyərsən evdə söz düşər.
Əlin yavaş-yavaş eldən üzüşər,
Yalnız qocalanda bilirsən bunu.

Düşmənin sevinər, dostun yan keçər,
Bu fani dünyadan bir insan keçər,
Səni də aldadıb bu dövrən keçər,
Yalnız qocalanda bilirsən bunu.

Orda oğlun-qızın durub müntəzir,
Yorulmuş ataya rahatlıq gəzir.
Qarışıq dünyadan bir qoca bezir,
Yalnız qocalanda bilirsən bunu.

YAŞADIR

(Köhnə qafiyələrlə təzə şeir)

Sənətkarı el yaşatmır,
Sənətkar eli yaşadır.
fikri aydın olsa əgər
İnsanı əli yaşadır.

Lap dan söküləndə dursun,
Üzünü dan şəhi yusun,
Qaşı-gözü qara olsun,
Gözəli teli yaşadır.

Anasına “Ana” deyən,
Sözümüzə nur çiləyən.
Milleti millət eləyən
Öz ana dili yaşadır.

Sənət itməyir batsa da,
İşıqda işıq yatsa da,
Vəli Əlini atsa da,
Vəlini Əli yaşadır.

Göz nəyi görübdür, qələm!
Bilirəm mən, bilir aləm!
Qəm üstündə köklənib bəm,
Muğamı zili yaşadır.

“Məğrur ol” öyrədir biri,
O birisi deyir “kiri!”
Diri olmaqçın “ol diri!”
Tarixi ölü yaşadır.

Həyat şirin, həyat acı!
Ellik qardaş, ellik bacı!
Qoy çox olsun bağlayıcı,
“Lakin”i “Vəli” yaşadır.

Ömür barışmaz - haqq-nahaq!
Ümidimiz ana torpaq.
Xeyirxah qanıçənə bax -
Xəstəni zəli yaşadır!

İnsan bu cür axşam-səhər,
Yaşayır guya birtəhər.
Çanındadır xeyirlə-şər,
Ömrü ikili yaşadır.

ƏLLƏRİ QOYNUNDA

İndi, hər çətin iş görülür pulla,
Tale - bir küncdə qalıb,
əlləri qoynunda.
Yaxşının bəxti yaman gətirib.
Əla - bir küncdə qalıb,
əlləri qoynunda.

Eləni elə şişirdiblər ki,
Belə - bir küncdə qalıb,
əlləri qoynunda.

İnsana zülm edən elə insandır
Bəla - bir küncdə qalıb,
əlləri qoynunda.

Allahdan başqa
Allah yoxdur

Dünən olmasa - sabah yoxdur,
Bəyaz yoxdursa - siyah yoxdur.

Bir “gah” yazmasan - bir “gah” yoxdur,
Özü yırılsa - “cinah” yoxdur.

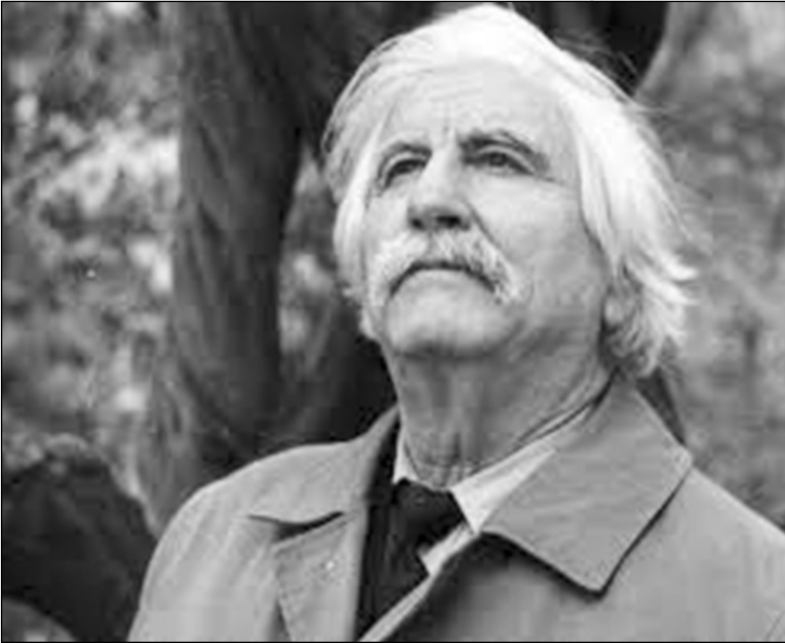
Zülm qovmasa - pənah yoxdur,
Yerdə hər şey var - bir haqq yoxdur.

İnsan yoxdursa - günah yoxdur,
Allahdan başqa Allah yoxdur.

ƏSLİNDƏ

Əslində əslində əslində deyil,
Əsli də heç də bir mislində deyil.

O, miskin, sərgərdan, dünya-xəzinə,
Açarı sehirli “sim-sim”də deyil.

Fikrət Sadıx

Bu yerdə yaşamaq sadə bir işdir,
Burda hər nə varsa tilsimdə deyil.

Yalanla doğrunun arasındadır,
Yalana doğruya təslim də deyil.

Yarısı qaranlıq, yarısı işıq
Tam kafər, tam bütöv müslim də deyil.

Əsli var, kökü yox, - əsilzadədir,
Bu halın günahı nəslində deyil.

Üzü gün, qəlbi buz, ikili sifət,
Gül açıb, amma gül fəslində deyil.

Hüseyn də dəyişib, Söyün olubdu,
Gülsüm də əvvəlki Gülsüm də deyil.

Bu günün adamı kimi - adamdı,
Dindir gör, heç o da əslində deyil.

YENƏ DƏ SABİR

Əlimi kəsirsən,
deyirsən - “tərpənmə!”
Dilimi kəsirsən
deyirsən - “sus, dinmə!”

Yanıram, üstümə
su da çiləmirsən,
deyirsən - “yan, sönmə!”

Donuram, üstümə
qartopu atırsan,
deyirsən - “isinmə!”

* * *

Zalım dünya, bunca
əzab olmaz, axı!

Hamı olsa haqqın
bədbəxt qalmaz, axı!

Sevincdən qışqırsam
məni də bir gören,

eşidən tapılar.

Bir günlük də olsa
açılar taybatay
o paslı qapılar.

SUAL-CAVAB

- Gəldim.
Dünyanı gördüm.
Qəlbimi sardı,
Odlu bir sual.

- Cavabına

O gördüyün dünyadan
Heç nə, tək bir
İçim su al!

BİR YERDƏDİR

Əsl dünya imiş bu!
Cənnət də, cəhənnəm də.
İnsan belə aldanır,
Cənnətdə, cəhənnəmdə.

İkisi bir yerdədir,
Cənnət də, cəhənnəm də.
Yaşayırıq yerdə biz -
Cənnətdə, cəhənnəmdə.

19 noyabr 2016

WWW.KASPI.AZ

POEZİYA

11